

BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA

SVETI PAVAO

Vjerujem u Duhā Svetoga, uskrsnuće tijela

No ako se propovijeda da je Krist od mrtvih uskrsnuo, kako neki među vama govore da nema uskrsnuća mrtvih? Ako nema uskrsnuća mrtvih, ni Krist nije uskrsnuo. Ako pak Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje naše, uzalud i vjera vaša. Zatekli bismo se i kao lažni svjedoci Božji što posvjedočismo protiv Boga: da je uskrisio Krista, kojega nije uskrisio, ako doista mrtvi ne uskrsavaju. Jer ako mrtvi ne uskrsavaju, ni Krist nije uskrsnuo. A ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna je vjera vaša, još ste u grijesima. Onda i oni koji usnuše u Kristu, propadoše. Ako se samo u ovom životu u Krista ufamo, najbjedniji smo od svih ljudi. Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih! (1 Kor 15,12-20).

Usporedi i sljedeća mjesta:

1 Kor 15,21-23.42-49; Fil 3,10-14; 1 Sol 4,13-18.

Krist zato umrije i oživje
da gospodar bude i mrtvima i živima (Rim 14,9)

Smrt je ništa

U poganskim kršćanskim zajednicama Apostola Pavla mnogim ljudima je bila strana predodžba o uskrsnuću mrtvih. Oni su živjeli s jednim životnim osjećajem koji je bio jako određen Epikurovom (341-270 prije Krista) filozofijom. Epikur je označavao smrt kao jedno ništa, jer „Dok smo mi tu, ona nije tu, i kada je ona tu, nas više nema.”

S onu

stranu smrti ne treba ništa očekivati. Umijeće se sastoji u tome, pobijediti strah od smrti a život oblikovati pažljivo i s puno užitka. Pavao se borio protiv ovakvog stava koji pokazuje i aktualne crte. U uvijek novim naletima raskrinkavao je površnost ovakva načina života i ironično bi rekao: „Jedimo i pijmo jer sutra nam je umrijeti“ (1 Kor 15,33).

Nada za život

Za Pavla je nepobitno: jer je Krist uskrsnuo od mrtvih, postoji uskrsnuće mrtvih. On ide pak još jedan korak dalje: „Ako nema uskrsnuća mrtvih, ni Krist nije uskrsnuo“ (1 Kor 15,13). Ove tvrdnje on tumači sa sljedeća dva argumenta: Bez vjere u uskrsnuće od mrtvih cjelokupna poruka evanđelja je prazna i vjera u njega bi bila besmislena. Ovdje se Pavlu radi o zadnjem pitanju, o pitanju Boga. I

Bog je za

njega samo onda Bog života, ako ne ostavlja mrtve u smrti. U drugom argumentu Pavao se osvrće na posljedice za život ovdje i sada. Jer bez vjere u uskrsnuće mrtvih ni život nema nikakva smisla. Svaka nepravda, koje se događa čovjeku, trajno bi ostala otvoreni račun i svako zalaganje za druge (gdje na prvom mjestu ne stoji vlastito dobro) ne bi se stvarno dalo utemeljiti (1 Kor 15,30-31).

magdalena

Na granici onoga što se može reći

Slušatelji i čitatelji Apostola Pavla željeli bi još konkretnije navode o uskrsnuću mrtvih: „Kako izgledaju mrtvi, kakvo tijelo će imati?“ (1 Kor 15,35). Pavao odgovara na ova pitanja pomoću slike o sjemenki. Tek kada sjemenka padne u zemlju i umre, ona donosi novi život. Doduše u sjemenki se već krije klas, no ovaj novi život još nije vidljiv (1 Kor 15,35-41).

. Jesu li naslovnici njegove poslanice ovo prihvatili kao odgovor, ne dâ se reći. Ako se malo bolje pogleda, Pavao ostaje dužan odgovor na pitanje o točnom obliku uskrslog tijela. Jasno je međutim da Pavao polazi od tjelesnog uskrsnuća, a odbija predodžbu da se nakon smrti živi samo kao duh. Tijelo (njem. Leib) je više nego truplo (njem. Körper), koje se polaže u zemlju i propada. Ono obuhvaća sve što čovjeka obilježava i čini čovjekom: njegova svojstva, njegove naklonosti, odnose i veze s drugima. Sve to ima mjesta u novom životu kod Boga.

Smrti, gdje je tvoj žalac?

Smrt ne nastupa samo posljednjim dahom. Ona nas puno više susreće u tako različitim oblicima kao npr. u jednom prisilnom rastanku, u egoističnim kruženjima oko samoga sebe ili i u međuljudskim hladnim odnosima. Smrt nije zbog toga za Pavla jedno ništa, nego realnost koja nas tlači. Kristovom smrću i uskrsnućem izvučen joj je ipak otrovni žalac (1 Kor 15,55). Otada smrt više nije konačni prekid odnosa. Jer za vjernika upravo na ovome najtamnijem od svih mjesta zasvjetljuje Božja blizina koja nas uspravlja i uskrisuje (Rim 14,8).

No ako se propovijeda da je Krist od mrtvih uskrsnuo, kako neki među vama govore da nema uskrsnuća mrtvih? Ako nema uskrsnuća mrtvih, ni Krist nije uskrsnuo. Ako pak Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje naše, uzalud i vjera vaša. Zatekli bismo se i kao lažni svjedoci Božji što posvjedočismo protiv Boga: da je uskrisio Krista, kojega nije uskrisio, ako doista mrtvi ne uskršavaju. Jer ako mrtvi ne uskršavaju, ni Krist nije uskrsnuo. A ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna je vjera vaša, još ste u grijesima. Onda i oni koji usnuše u Kristu, propadoše. Ako se samo u ovom životu u Krista ufamo, najbjedniji smo od svih ljudi. Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih! (1 Kor 15,12-20).

Usporedi i sljedeća mjesta:

1 Kor 15,21-23.42-49; Fil 3,10-14; 1 Sol 4,13-18.

Uskrsnuće Isusa Krista, u kršćanstvu, temeljna je vjerska istina, da je Bog Isusa treći dan uskrisio od mrtvih odnosno da je Isus umro i uskrsnuo (1 Sol 4,14).

U Novom zavjetu Pavao prvi svjedoči, da Raspeti nije ostao u smrti, nego da se nakon svog uskrsnuća trećeg dana (1 Kor 15,4) u različitim viđenjima ukazao svjedocima uskrsnuća.

Evangelja izvješćuju o ukazanjima uskrslog Isusa, ali i o praznom grobu (Mk 16,1-8). U užem smislu riječi Isusova ukazanja učenicima imaju povijesno, a izvješća o praznom grobu imaju više apologetsko značenje. Među svjedoke Isusova uskrsnuća Novi zavjet ponajprije ubraja apostole (Dj 1,22), među kojima su također skeptik Jakov, rođak Isusov, i nekadašnji Isusov protivnik Pavao (1 Kor 15,7), tako da se vjera u uskrsnuće Isusovo ne može tumačiti kao zamisao Isusovih učenika.

Evandjelja

Prema [Evandeljima](#), [Isus](#) je uskrsnuo od mrtvih i slavno izišao iz groba treći dan, nakon pribijanja na [križ](#). U sva četiri [Evandelja](#), pokušava se na slikovit način izraziti iskustvo, koje su Isusovi učenici imali u susretu sa svojom vjerom. Prisustvo jednoga ili dvojice [anđela](#), kao i pri [Isusovu rođenju](#), podjeća na to, da se u tim prilikama objavljuje [Bog](#) na [Zemlji](#).

U [Djelima apostolskim](#) piše, da se [Isus](#) pojavljivao na različitim mjestima različitim ljudima u četrdeset dana nakon uskrsnuća.

U sva četiri [Evandelja](#) javljaju se četiri [znaka](#) Isusova uskrsnuća: otkriće praznoga groba i posjet žena "prvoga dana u tjednu"; uskrsnuli Isus odlučio je prvo se pokazati ženama i rekao im je, da jave [Petru](#) i ostalim [apostolima](#); ukazanje Mariji Magdaleni i činjenica, da je [kamen](#) odvaljen s groba.

Crkveni oci

Crkveni oci raspravljali su o muci, smrti i uskrsnuću Isusa Krista. To su bili sv. Ignacije Antiohijski (* 35. ili 50. - † oko 98. - 115.), sv. Polikarp (* 69. - † 155.), sv. Justin Mučenik (* 100. ili 110. - † oko 164.) i dr.

Nekršćanski izvori

Josip Flavije (* 37. - † 100.) židovski i rimski građanin i povjesničar, napisao je djelo "Hebrejske starine" u kojem spominje smrt i uskrsnuće Isusa: "Kada je Poncije Pilat, po optužbi židovskih vjerskih vođa, osudio Isusa na razapinjanje, oni koji su ga voljeli, nisu ga prestali slijediti, ukazao im se treći dan, ponovno živjeći, kako su Božji proroci prorokovali, usporedno s velikim brojem drugih veličanstvenih stvari vezanih uz njega." Josip Flavije nije kršćanin, on je u službi Rimljana.

Zaključak

Uskrsli Isus isti je Isus, koga su kroz više godina poznavali i slijedili njegovi učenici prije njegove smrti. To se u Evandeljima vidi po više pojedinosti: Isus pokazuje svoje probodene ruke i rebra, Isus jede ribu i kruh s učenicima na Tiberijanskom jezeru itd. Uskrsli Krist ima i nov način postojanja. Ne ovisi o zemaljskim prirodnim zakonima, kreće se posve slobodno, dolazi i odlazi, dolazi učenicima, koji su bili iza zatvorenih vrata. Prije nego je uzašao na nebo, uskrsli Isus darovao je Duha i ostat će zauvijek prisutan sa svojim učenicima, premda ga više neće susretati na vidljiv način u ukazanjima.

*"Probudi se, ti što spavaš,
ustani od mrtvih i zasvijetlet će ti Krist" Ef 5,14*